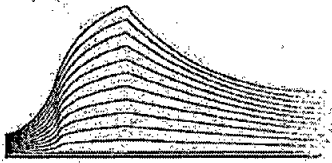


Kopie  
Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel  
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.



Repertoriumnummer
<b>2016/ 664</b>
Datum van uitspraak
<b>07 maart 2016</b>
Rolnummer
<b>2009/AB/52671</b>

**Uitgifte**

Uitgereikt aan
op
€
JGR

# Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

## Arrest

COVER 01-00000400663-0001-0010-01-01-1



**ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst arbeider**  
**tegensprekelijk arrest**  
**definitief**

**1. ASPADI NV**, met maatschappelijke zetel te 1080 BRUSSEL, Joseph Lemairelaan 16,  
appellante,  
vertegenwoordigd door mr. BOURGUIGNON Dirk, advocaat te 1740 TERNAT, Stationsstraat  
38

tegen

**1. A**  
geïntimeerde,  
vertegenwoordigd door mijnheer V. \_\_\_\_\_, gevolmachtigde

\*\*\*

\*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken geacht op tegenspraak op 02-09-2009 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 25e kamer (A.R. 669/07),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 13-03-2009,
- de conclusies voor de appellante, neergelegd ter griffie op 13 & 18-05-2015,
- de conclusies voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 18-11-2013, 27-05-2015 & 20-08-2015,
- de voorgelegde stukken.

\*\*\*

\*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 01 februari 2016, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

\*\*\*

\*



## I. FEITEN

Mevrouw A trad op 18 maart 2003 in dienst van de NV Aspadi (hierna genoemd de NV) als arbeidster, met schriftelijke arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tot 31 maart 2003 en deeltijdse arbeid van dezelfde datum.

Deze overeenkomst werd gevolgd door een tweede deeltijdse arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd van 2 april 2003 tot 30 juni 2003, een derde deeltijdse arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd van 2 juli 2003 tot 31 augustus 2003 en vervolgens een arbeidsovereenkomst voor deeltijdse arbeid en onbepaalde tijd vanaf 1 september 2003.

In alle arbeidsovereenkomsten werden de taken van mevrouw A omschreven als 'keukenwerk, onderhoud, bediening, hulp aan bejaarden'. Zij werd tewerkgesteld in de vestiging van de NV in Sint-Jans-Molenbeek.

In de laatste arbeidsovereenkomst werd de arbeidsduur bepaald op 128 uur over een periode van 4 weken. Het bijgevoegde uurrooster maakte melding van een wekelijkse arbeidsduur van 33 uur (eerste week), 29 uur (tweede week), 36 uur (derde week en 30 uur (vierde week van de cyclus), dit is een gemiddelde van 32 uur per week.

Het staat niet ter discussie dat mevrouw A regelmatig afwezig was wegens ziekte.

Op 26 december 2005 sloten partijen een overeenkomst betreffende de vermindering van de arbeidsprestatie, waarin werd voorzien dat mevrouw A vanaf 2 januari 2006 in een cyclus van 2 weken 31,15 uur zou werken, namelijk 44,30 uur in de eerste en 18 uur in de tweede week van de cyclus.

Mevrouw A werd arbeidsongeschikt verklaard van 28 december 2005 tot 2 januari 2006 en verzond met aangetekende brief van 30 december 2005 een attest van haar arts waaruit bleek dat zij zes maanden zwanger en waarin werd gevraagd contact op te nemen met de arbeidsgeneesheer om uit te maken of er maatregelen genomen dienden te worden voor verwijdering van het werk.

Met brief van 6 januari 2006 beëindigde de NV de arbeidsovereenkomst vanaf 7 januari 2006 met aanzegging van betaling van een opzeggingsvergoeding van 35 kalenderdagen loon. Op het werkloosheidsbewijs C4 werd als juiste oorzaak van de werkloosheid vermeld: *'tot onze grote spijt om economische redenen zijn we verplicht tot ontslag over te gaan.'*



Met brief van 19 april 2006 vorderde de vakorganisatie van mevrouw A betaling van de eindejaarspremies voor 2004, 2005 en 2006 *pro rata temporis*, en vroeg zij tevens om het bewijs van het ontslagmotief. Deze vragen werden herhaald met brief van 22 mei 2006 en aangetekende brief van 20 oktober 2006.

Op geen van deze brieven volgde een reactie van de NV.

Met aangetekende brief van 14 november 2006 (verzonden op 16 november 2006) kwam de rechtskundige dienst van de vakorganisatie tussen; zij maakte aan de NV kopie over van een instructiebrief aan de gerechtsdeurwaarder. Ook op deze brief volgde geen reactie van de NV.

## II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 22 december 2006 vorderde mevrouw A voor de arbeidsrechtbank te Brussel betaling door de NV van:

### In hoofdorde

7.616,29 euro vergoeding wegens afdanking ten gevolge van de zwangerschap  
39.000,00 euro provisioneel bruto regularisatie van het loon, feestdagenvergoedingen en eindejaarspremie  
afgifte van de ontbrekende loonbrieven met een dwangsom van 10,00 euro per ontbrekende loonbrief per dag vanaf de betekening van het vonnis  
afgifte van het ingevulde inlichtingenblad voor de mutualiteit, met een dwangsom van 10,00 euro per dag dat het document ontbreekt vanaf de betekening van het vonnis

### In ondergeschikte orde

7.616,29 euro vergoeding wegens willekeurige afdanking  
39.000,00 euro provisioneel schadevergoeding gelijk aan de bruto regularisatie van het loon, feestdagenvergoedingen en eindejaarspremie

Te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest en met de kosten van het geding.



Zij vorderde tevens de voorlopige uitvoerbaarheid van het te wijzen vonnis zonder enig voorbehoud.

b.-

Met vonnis van 2 september 2009 dat geacht werd op tegenspraak gewezen te zijn met toepassing van artikel 747 § 2 Ger. W. verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en reeds grotendeels gegrond. Zij veroordeelde de NV tot betaling van:

7.616,29 euro vergoeding wegens afdanking ten gevolge van de zwangerschap, te vermeerderen met wettelijke en gerechtelijke intrest op het bruto bedrag 39.000,00 euro provisioneel bruto regularisatie van het loon, feestdagenvergoedingen en eindejaarspremie, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intrest respectievelijk op de netto overeenstemmende bedragen op de verschuldigde lonen tot 30 juni 2005 en op de bruto bedragen op de lonen verschuldigd vanaf 1 juli 2005.

De NV werd verder veroordeeld tot afgifte aan mevrouw A van:

- de loonbrieven over de ganse periode van tewerkstelling met een dwangsom van 10,00 euro per ontbrekende loonbrief per dag vanaf 1 maand na de betekening van het vonnis
- afgifte van het ingevulde inlichtingenblad voor de mutualiteit, met een dwangsom van 10,00 euro per dag dat het document ontbreekt vanaf 1 maand na de betekening van het vonnis.

De zaak werd naar de rol verwezen teneinde de zaak verder in staat te stellen met betrekking tot de loonregularisatie.

De beslissing met betrekking tot de kosten werd aangehouden.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 13 november 2009, tekende de NV hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 2 september 2009 werd gewezen door de arbeidsrechtbank te Brussel. Zij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou teniet doen en de vordering van mevrouw A ontvankelijk doch ongegrond zou verklaren, met verwijzing van mevrouw A in de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen.



e.-

In haar syntheseconclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 20 augustus 2015, bepaalde mevrouw A. het gevorderde bedrag aan bruto regularisatie van het loon, feestdagenvergoedingen en eindejaarspremie op 1.917,35 euro.

Ter zitting verklaart mevrouw A. dat dit bedrag bepaald moet worden op 1.916,45 euro.

In dezelfde conclusie deed zij afstand van haar vordering tot afgifte van loonbrieven en het inlichtingenblad voor de mutualiteit.

### III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

### IV. BEOORDELING

#### 1. De beschermingsvergoeding wegens overtreding van het ontslagverbod bij zwangerschap

a.-

Artikel 40 van de Arbeidswet bepaalt:

*“De werkgever die een zwangere werkneemster tewerkstelt, mag geen handeling stellen die ertoe strekt eenzijdig een einde te stellen aan de dienstbetrekking vanaf het ogenblik dat hij werd ingelicht omtrent de zwangerschap tot een maand na het einde van de postnatale rustperiode, behalve om redenen die vreemd zijn aan de lichamelijke toestand als gevolg van de zwangerschap of van de bevalling.*

*De werkgever dient te bewijzen dat zulke redenen voorhanden zijn. Op verzoek van de werkneemster stelt de werkgever haar er schriftelijk van in kennis.*

*Zo de ingeroepen reden tot staving van het ontslag niet beantwoordt aan het bepaalde in het eerste lid of bij ontstentenis van reden, zal de werkgever aan de werkneemster een forfaitaire vergoeding betalen welke gelijk is aan het brutoloon voor zes maanden, onverminderd de vergoedingen aan de werkneemster verschuldigd in geval van verbreking van de arbeidsovereenkomst.”*



b.-

Met toepassing van artikel 40 tweede lid van de Arbeidswet rust de bewijslast ten aanzien van het feit dat mevrouw A werd ontslagen om redenen die vreemd zijn aan de lichamelijke toestand als gevolg van de zwangerschap of van de bevalling, op de NV als werkgever.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert de NV dit bewijs niet en biedt zij in de beroepsprocedure evenmin aan dit bewijs te leveren.

Met toepassing van artikel 40 tweede lid van de Arbeidswet is het aan de NV om het bewijs te leveren van de door haar ingeroepen redenen en verder aan te tonen dat het deze motieven zijn die haar aanzetten om over te gaan tot het ontslag van mevrouw A

In haar verzoekschrift tot hoger beroep verwijst de NV naar veelvuldige afwezigheden wegens ziekte en naar het feit dat de NV klachten zou ontvangen hebben van bewoners 'over de uitspraken en het gedrag van mevrouw A

In haar beroepsconclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 18 mei 2015, wordt hier nog aan toegevoegd dat mevrouw A te kennen had gegeven 'dat zij met haar gedachten niet meer bij haar werk was ingevolge het verlies van haar man, dat zij werkmoe was en onrust bij de bewoners van de serviceflats veroorzaakt.'

Wat de veelvuldige afwezigheden betreft, is het juist dat mevrouw A in de periode van 24 januari 2005 en 10 juni 2005 veelvuldig afwezig was wegens ziekte, om dan slechts op 28 december 2005 opnieuw arbeidsongeschikt te worden. Hierbij moet vastgesteld worden dat de voorlaatste van de ziekteperiodes een einde nam op 10 juni 2005, dit is bijna zeven maanden voor de volgende ziekteperiode en juist zeven maanden voorafgaand aan het ontslag.

Het tijdsverloop tussen de voorlaatste ziekteperiode – die inderdaad de laatste was van regelmatige afwezigheden – en de beslissing om tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst over te gaan, maakt dat het oorzakelijk verband tussen het ingeroepen motief en het ontslag verdwijnt: de afwezigheden in de periode van één jaar tot zeven maanden voorafgaand aan het ontslag, vóór 28 december 2005 niet gevolgd door andere periodes van arbeidsongeschiktheid, kunnen niet ingeroepen worden als motief voor het ontslag enkele dagen nadat mevrouw A haar zwangerschap had gemeld aan de NV.



Van de andere ontslagmotieven die de NV inroept (klachten van de bewoners over de uitspraken en het gedrag van mevrouw A werkmoetheid, veroorzaken van onrust bij de bewoners) brengt de NV geen enkel bewijselement tenzij een door de NV zelf opgestelde aangetekende brief van 30 januari 2005, die blijkbaar het einde was van een eerder gevoerde briefwisseling en waarin een aantal feiten worden aangehaald.

Ook hier geldt dat het tijdsverloop tussen deze brief en het ontslag (meer dan 11 maanden) maakt dat het oorzakelijk verband tussen het ingeroepen motief en het ontslag verdwijnt.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank oordeelde dat de NV niet het bewijs leverde dat het ontslag werd gegeven om redenen die vreemd waren aan de lichamelijke toestand als gevolg van de zwangerschap of de bevalling van mevrouw A en bijgevolg haar vordering tot betaling van de door artikel 40 derde lid van de Arbeidswet voorziene beschermingsvergoeding, die cijfermatig niet wordt betwist, gegrond verklaarde.

## 2. De loonregularisatie

Ten aanzien van dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering van mevrouw A argumenteert de NV dat zij niet ressorteert onder de 'rustoorden voor bejaarden en de rust- en verzorgingstehuizen' voorzien in het paritair comité 305.02, daar zij serviceflats uitbaat.

Het (vroegere) paritair subcomité 305.02 voor de gezondheidsinrichtingen en -diensten is bevoegd voor alle inrichtingen die tot het bevoegdheidsgebied behoren van het (vroegere) paritair comité voor de gezondheidsdiensten en die niet ressorteren onder de bevoegdheid van het paritair subcomité voor de privé-ziekenhuizen of van het paritair subcomité voor de tandprothese.

(K.B. 4 januari 1977, B.S. 29 januari 1977, zoals gewijzigd door K.B. 3 mei 1991, B.S. 30 mei 1991)

Serviceflats ressorteerden wel degelijk onder het paritair comité voor de gezondheidsdiensten.

(zie K.B. 2 april 1973, B.S. 23 juni 1973, zoals gewijzigd door K.B. 3 juli 1990, B.S. 12 juli 1990)

Volledigheidshalve merkt het arbeidshof op dat de opvolger van dit paritair comité, met name het paritair comité nr. 330 voor de gezondheidsinrichtingen en diensten, uitdrukkelijk bevoegd is voor 'de rusthuizen, rust- en verzorgingstehuizen en serviceflats'.

(K.B. 9 maart 2003, B.S. 8 april 2003, artikel 1 § 1 tweede lid, 6°)





Dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering van mevrouw A dat cijfermatig niet wordt betwist, is gegrond ten belope van het thans gevorderde bedrag.

## **OM DEZE REDENEN**

### **HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart de vordering tot afgifte van loonbrieven en het inlichtingsblad voor de mutualiteit zonder voorwerp;


Trekt de zaak aan zich met betrekking tot de begroting van het bedrag van de loonregularisatie; veroordeelt de NV tot betaling aan mevrouw A van 1.916,45 euro regularisatie van het loon, feestdagenvergoedingen en eindejaarspremie, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intrest respectievelijk op de netto overeenstemmende bedragen op de verschuldigde lonen tot 30 juni 2005 en op de bruto bedragen op de lonen verschuldigd vanaf 1 juli 2005;

Verwijst de NV in de kosten van beide aanleggen, in hoofde van mevrouw A als in het gelijk gestelde partij vereffend op 140,00 euro kosten dagvaarding.



Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel,  
samengesteld uit:

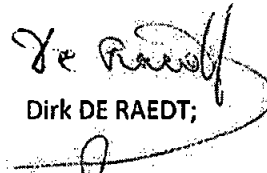
Daniel RYCKX,	raadsheer,
Wien DE GEYTER,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Guy BONNEWIJN,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door :	
Dirk DE RAEDT,	griffier.



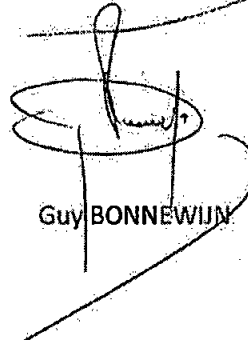
Daniel RYCKX;



Wien DE GEYTER




Dirk DE RAEDT;



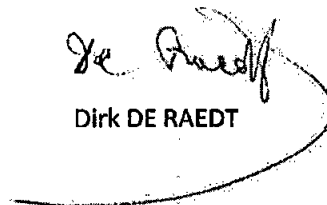
Guy BONNEWIJN

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 07 maart 2016 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,  
bijgestaan door  
Dirk DE RAEDT, griffier.



Daniel RYCKX



Dirk DE RAEDT

